

8. tanulmány

A Szentlélek és a Lélek ajándékai

Szombat délután – február 18.

Isten értékes ajándékokkal áldotta meg a férfiakat és nőket. Mind mást és mást kapott. Jellembeli erősségeik különböznek, és nincs mind-egyiküknek ugyanolyan mély tudása. Ennek ellenére mindannyian a menny szolgálatába kell, hogy állítsák azokat, bármilyen jelentékteleneknek is tűnnek. A hűséges sáfárnak körültekintően és bölcsen kell felhasználnia ezeket a lelki javakat.

Védenünk kell értelmi és testi képességeinket. Minden erőnket megfontoltan kell megőriznünk, hogy ha alkalom adódik, azonnal felhasználhassuk azokat. Szervezetünk egyetlen alkotóelemét sem gyengíthetjük azzal, hogy helytelenül alkalmazzuk. Minden egyes rész hatással van az egészre. Egyetlen idegsejtünkkel vagy izmunkkal való visszaélé-sünk is egész testünk hatékonyságát csökkentheti. Akik átadták az életüket Krisztusnak, az Ő akaratával megegyező szokásokat gyakoroljanak. – *The Upward Look*, 379. old.

Nem mindig azok a legsikeresebbek, akik látszólag a legtöbb képességgel rendelkeznek bizonyos területen. Az Úr olyan embereken keresztül is munkálkodik, akik talán tehetségtelennek tűnnek. Meglehet, hogy nem ékes a beszédük, de Isten bőségesen megáldja munkájukat. A csiszolatlan, de egyenesen a szívük mélyéről feltörő szavak értékesek, az Úr nagyra becsüli őket.

Akik a Mindenható munkájába szegődtek, ne várják karba tett kézzel, hogy tehetségesebb társaik végezzék el helyettük a feladataikat. Isten azt támogatja, aki minden tőle telhetőt megtesz. Minden munkásának az Ő erejére kell támaszkodnia, és Ő majd megindítja azok szívét, akikért dolgoznak. Sok jót tehet az az őszinte, alázatos munkás, aki tudatá-

ban van, hogy sikere nem a látszattól, hanem attól a személytől függ, aki a feladattal megbízta. (...)

Az egyik jó szónok, a másik jó író, a harmadik őszinte, komoly és bensőséges ismerettel bír. Egyeseknek az éneklés adatott, másoknak a bölcsesség, amellyel Isten szavát érthetően magyarázzák. Minden adomány azonban az Úr ereje, mert Ő együtt munkálkodik a munkással. Az egyiknek bölcsességet ad a beszédre, a másikkal ismeretet, a harmadik hitet kap, azonban mindnyájan egy vezetés alatt dolgoznak. A kegyelmi ajándékok különfélesége különböző szolgálatra tesz alkalmassá, „azonban ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkiben” (1Kor 12:16).

Senki se becsülje le a látszólag lényegtelen ajándékokat. Mindenkünknek munkába kell állnia. Senki se tegye karba a kezét kishitűsége miatt, gondolván, hogy ő úgysem tehet igazán nagy dolgot. Csendesedjete el, nézzetek magatokba, és tartsatok önvizsgálatot, majd tekinteteiket szegezzétek vezetőikre! Alázattal és szeretettel tegyete meg minden töletek telhetőt! (...)

Isten minden bizonnal megáldja őszinte munkásait. Ha Ő általad akarja művét végezni, szenteld oda magad neki! Használd fel a lábadat, hogy megkeresd a szomjazó lelkeket. – *Reflecting Christ*, 26. old.

Egyetlen Urunk Jézus Krisztus. Ne feledjük, hogy drága vére által örökre megváltott minket. Rendeljük alá akaratunkat Isten akaratának. Testi, lelki és értelmi adottságokat kaptunk, a Bibliában pedig megtalálhatjuk ezek felhasználási módját. Isten arra vár, hogy – művének lényegét megértve – minden ember helyesen alkalmazza képességeit, egyre értelmesebben haladjon a keresztény szolgálat útján, és mind kifinomultabbá, nemesebbé és tisztábbá váljon. – *Reflecting Christ*, 137. old.

Vasárnap – február 19.: A Lélek gyümölcse és a Lélek ajándékai

Isten terve az egységben való különbözőség. Krisztus követői körében különböző elemeknek kell összefonódniuk, hogy kiegészítsék

egymást, miközben mindegyikük betöltheti az Úr által rábízott különleges munkát. Minden személynek megvan a maga helye a nagy tervben, mely Jézus képét viseli magán. (...) Míg valaki egy adott munkára rendeltetett, a társa másfajta megbízást kapott, egy harmadik személy pedig további területen szolgál, de mind együttműködnek és kiegészítik egymást. (...) Isten Szentlelke különböző személyek szolgálata révén valósítja meg a munka egységét. (...) Egyetlen Léleknek kell uralkodnia: a végtelen bölcs Léleknek, aki a különböző részeket egyetlen páratlanul szép egységgé formálja. (...)

Mennyire változatos a természet is! Minden elemnek megvan a maga tevékenységi területe, de együttesen csodálatos egységet alkotnak. Jézus Krisztus egy az Atyával, és ebből kiindulva az egységnek a szolgálatok teljes spektrumára kell kiterjednie. (...) Mindenkinek tiszteletben kell tartania mások képességeit, egységet kell alkotnunk a jóságban, az önzetlen gondolatok és cselekedetek szintjén, hogy Krisztus Lelkének élő és ható ereje átjárja az egész közösséget. (...) Nem a figyelemre méltó cselekedetek vezetnek egységre, hanem a Szentléleknek a hívők jellemebe épült befolyása. – *Our High Calling*, 169. old.

Amikor később a világ különböző részein a hívő csoportokból gyülekezetek alakultak, a szervezés tovább tökéletesedett, hogy eljárásukban megmaradjon a rend és egység. Minden tagot arra intettek, hogy végezze hűségesen a rábízott feladatot, és használja fel bölcsen lelki ajándékait.

A Szentlélek egyeseket különleges adományokkal ruházott fel és hívott el: „Először apostolokul, másodszer prófétákul, harmadszer tanítókul; azután csodatevő erőket, azután gyógyításnak ajándékait, gyámolókat, kormányokat, nyelvek nemeit” adta (1Kor 12:28). Ezek a különböző munkások azonban egymással egyetértésben munkálkodjanak.

„A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek. A szolgálatban is különbség van, de ugyanaz az Úr. És különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkiben. Mindenkinek azonban haszonra adatik a Léleknek kijelentése. Némelyiknek ugyanis bölcsességnek beszéde adatik a Lélek által;

másnak pedig tudománynak beszéde ugyanazon Lélek szerint. Egynek hit ugyanazon Lélek által; másnak pedig gyógyítás ajándékai azon egy Lélek által. Némelyiknek csodatevő erőknél munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig lelkeknek megítélése; másnak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázása. De mindezeket egy és ugyanazon Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek külön, amint akarja. Mert amiképpen a test egy, és sok tagja van, az egy testnek tagjai pedig, noha sokan vannak, mind egy test, azonképpen a Krisztus is.” (1Kor 12:4–12) – *Apostolok története*, 91–92. old.

A Szentlélek keresztsége eltávolítja az emberi elképzeléseket, lebontja a korlátokat, amelyeket magunknak állítottunk fel, és megszünteti a „szentebb vagyok nálad” típusú magatartást. Mindegyikünk megtelik alázattal, még több hittel és szeretettel, és többé nem magasztaljuk fel az énünket. (...) A hívők közössége Krisztus példáját követi a Lélek vezetése alatt. Sokkal közelebb kell kerülnünk Jézus útjaihoz és munkájához. (...) Így szívünket is eláraszthatja Krisztus szeretete. – *That I May Know Him*, 114. old.

Hétfő – február 20.: Lelki ajándékainkat a szuverén Istentől kapjuk

Természetünkből adódóan jellembeli különbségekkel rendelkezünk: annak függvényében valósul meg egységünk, hogy milyen mértékben engedünk Isten Lelke befolyásának. Krisztus kegyelméből egyes személyek értékes jellemvonásokkal rendelkeznek, udvarias, kellemes hajlandóságot tanúsítanak, még a megrovásaikat is tapintattal közlik, mivel a Szentlélek nyilvánul meg bennük. (...) Jézus kegyelmének ereje az isteni minta szerint alakítja át a jellemet. – *Our High Calling*, 169. old.

Amikor az Üdvözítő ezt mondta: „Elmenvén (...) tegyetek tanítványokká minden népet” (Mt 28:19), akkor ezt is hozzáfűzte: „Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak. Kígyókat vesznek fel; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik; betegekre vetik kezüket, és meggyógyulnak.”

(Mk 16:17–18) Krisztus ígérete olyan messzire ér el, amilyen távolságra szól a megbízása. Természetesen nem minden hívő részesül mindegyik ajándékban. A Lélek különbséget tesz: „osztogatván mindenkinek külön, amint akarja” (1Kor 12:11). Az Úr azonban a Szentlélek ajándékait minden hívőnek megígérte, amilyen mértékben szüksége van az ajándékok egyikére vagy másikára munkájának végzéséhez. Az Úr ígérete éppen olyan erős és megbízható most, mint amilyen volt az apostolok idejében. „Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik.” (Mk 16:17) Ez Isten gyermekeinek a kiváltsága. Ehhez a kiváltsághoz, amennyire csak lehetséges, bizalommal kell ragaszkodniuk, hogy azzal mint hitük bizonyításával szolgálhassanak. – *Jézus élete*, 823. old.

Különböző gondolkodásmódok, különböző adományok, különböző tervek és munkamódszerek összekapcsolódására van szükség minden olyan területen, ahol az igazság továbbadásán dolgoznak. Mindenki tűzze maga elé a tanácskozás és a közös ima szükségességét. Krisztus így szól: „Ismét mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám.” (Mt 18:19) Egy olyan munkás sincs, aki az összes szükséges bölcsességgel rendelkezhetne. A tervek összehasonlítására és tanácskozásra van szükség. Senki ne gondolja alkalmasnak magát arra, hogy segítők nélkül is képes egy vállalkozás vezetésére Isten művében.

Egy ember tehetséges lehet valamilyen területen, miközben más alapvető dolgokban határozott hiányosságai vannak. Ez elégtelenné teszi a munkáját. Valaki más értelmére és képességeire van szüksége, hogy azokat saját törekvéseivel párosítsa. Mindenkinek tökéletes összhangban kell munkálkodnia. Ha csak azokkal tudnak dolgozni, akik ugyanúgy gondolkodnak, mint ők, és akik terveiket elképzelésük szerint viszik véghez, akkor munkájuk nem lesz sikeres. Az ilyen munka azért fogyatékos, mert ezek közül a hívők közül egyik sem tanulta meg azt a leckét Krisztus iskolájában, ami képessé teszi őket arra, hogy mindenkit tökéletesként állítsanak elő Jézusban.

Mindenkinek folyamatosan kell fejlődnie. Minden lehetőséget és kiváltságot meg kell ragadni, amíg alkalmasabbá nem lesznek nagy

és ünnepélyes munkájuk elvégzésére. Isten különféle lelki ajándékokat helyezett az egyházba. Ezek mindegyike értékes az adott helyén, és mindnek ki kell vennie részét a szentek tökéletesítésének munkájában. Ez Isten rendje, és az embernek eleget kell tennie ezeknek a szabályoknak és vezérelveknek, ha munkáját sikerrel kívánja végezni. Isten kizárólag a készséggel és alázatos szívvel párosuló igyekezetet fogadja el, mert az nélküli a személyes érzéseket és az önzést. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. kötet, 24–25. old.

Kedd – február 21.: A lelki ajándékok célja

Isten senkitől sem várja el közülünk, hogy egyedül hordozza a munka terhét. Különböző gondolkodású embereket rendelt egymás mellé, hogy egyik tanácsolhassa és segíthesse a másikat. Ily módon a gyakorlati és képességbeli hiányosságokat mások tapasztalatai és adottságai egészítik ki. Ezért is figyelmesen kellene tanulmányoznunk a korinthusiakhoz és az efézusiakhoz írt levélben található – a Krisztus testét alkotó emberek közti kapcsolatokra vonatkozó – tanításokat. – *This Day With God*, 154. old.

Amíg ebben a világban élünk, kapcsolatban kell lennünk egymással. Az emberek között kölcsönös érdekeken alapuló viszonyok jönnek létre. Mi, keresztények, Krisztus testének vagyunk a tagjai. (...) Az Úr hív bennünket, hogy fiai és leányai legyünk – vagy ahogy más alkalommal nevez minket: a barátai –, hogy ily módon egymást segíthessük. Ez elengedhetetlen feltétele keresztény küldetésünk sikerének. (...)

Törekedjete arra, hogy segítsétek, bátorítsátok és áldjátok azokat, akikkel kapcsolatot ápoltok. Az Úr irgalmas azokhoz, akik irgalmat gyakorolnak. Szelíd és könyörületes azok iránt, akik szelídséget, szánalmat és könyörületet tanúsítanak mások irányába. Meg kell értenünk, hogy Krisztus iskolájában nem az öndicséretet és mások megbecsülése megszerzésének módszereit tanítják, hanem Jézus szelídségét. Énünk és az önzés folyamatosan uralomra akar törni szívünkben. Ezt a harcot meg kell vívnunk, és énünket le kell győznünk. Krisztus által diadalt arathatunk! – *Our High Calling*, 184. old.

Pál apostol fektette le azokat az elveket, amelyeknek ösztönözniük kell minket, a menny ügyének munkásait. Ezt mondja: „Istennek vagyunk munkatársai.” (1Kor 3:9) „Bármit tesztek, lélekkel tegyétek, az Úrnak teszitek, nem embereknek.” (Kol 8:23) Péter is figyelmezteti a hívőket: „Szolgáljatok egymásnak a kegyelmi ajándékkal, amit ki-kinyert, mint Isten kegyelmének hű közvetítői. Ha valaki beszél, mintegy Isten szavával szóljon: ha valaki szolgál, tegye azzal az erővel, amit Isten juttat, hogy Jézus Krisztus által mindenben megdicsőüljön az Isten.” (1Pt 4:10–11) – *Bizonyságtételek*, 9. kötet, 221. old.

Így akarja az Atya betölteni kegyelmének tervét az érdeünkben. Szeretete erejének és az ember engedelmességének köszönhetően a bűnös megváltozik: felkészül arra, hogy az örökkévalóságban a mennyei család tagjaként együtt lehessen a Mindenhatóval, Krisztussal és a szent angyalok sokaságával. Az ég diadalt arat, és a Sátán és követői bukása miatt megüresedett helyeket majd az Úr megváltottai foglalhatják el. – *The Upward Look*, 61. old.

Szerda – február 22.: Az ajándék akkor és most

Isten minden emberre munkát bízott. Együtt kell működnünk vele. Ajándékaink különböznek, és minden embernek fel kell ismernie az Úr által rábízott erkölcsi és lelki tőke értékét. Senki sem kezelheti közömbösen a kapott adottságait. Nem vagyunk felelősek olyan képességekért, amelyekkel nem rendelkezünk, de siránkozunk sem szabad az ajándék minősége vagy mértéke miatt. Kereskednünk kell a mennytől elnyert javakkal: ott dolgozzunk, ahol vagyunk, szolgáljuk Istent, amennyire csak tudjuk. Ha helyesen sáfarkodunk talentumainkkal, azok megsokszorozódnak. Ha csak néhány filléred is van, azzal is hűségesen szolgálhatsz az Úrnak. Ha ekképpen cselekszel, teted értékessé válik az Örökkévaló szemében, akárcsak annak az embernek a szolgálata, aki a pénzváltóknak adta a gazdájától kapott összeget.

Mindenkinek felelősséggel kell gondját viselnie a rábízott javaknak, hogy talentumait, képességeit az Úr dicsőségére használja fel. (...) Sose feledjük: azért vagyunk ezen a földön, hogy Isten keze alakítgasson

bennünket, és felkészíthessen munkája elvégzésére. Ez a mi dolgunk és felelősségünk, nem háríthatjuk át másokra. Ne akarja az ember az Atya kezéből saját, gyöngé kezébe venni mások munkáját. – *The Publishing Ministry*, 138. old.

A Szentlélek ígérete nem korlátozódik sem korra, sem fajra. Krisztus kijelentette, hogy Lelkének szent befolyásában követői a világ végezetéig részesülnek. Kezdve pünkösöd napjától mind a mai napig el is küldte a Vigasztalót mindazoknak, akik Jézust elfogadták Üdvözítőjüknek. Eljött a Szentlélek mint tanácsadó, megszentelő, vezető és tanú. Minél szorosabb összeköttetésben éltek a hívők Istennel, annál világosabban és erőteljesebben tettek bizonyosságot Megváltójuk szeretetéről és megmentő kegyelméről. Férfiak és nők, akik az üldöztetés és próbatétel hosszú évszázadai alatt nagymértékben élvezték a Lélek segítségét, jelként és csodaként álltak a világ előtt. Angyalok és emberek előtt bizonyították be a megváltó Szeretet átformáló hatalmát. (...)

Az idők folyamán Krisztus nem változtatott búcsúzásakor tett ígéretén, hogy követőinek elküldi a Szentlelket. Isten nem korlátozta kegyelme gazdagságának kiáradását a földön. Hogy ígéretének beteljesedése azonban nem észlelhető olyan mértékben, ahogy lehetne, az abban keresendő, hogy az ígéretet nem értékeli annyira, ahogy kellene. Ha minden keresztény készséges volna elfogadni, akkor elnyerhetné a Szentlelket.

Ahol a Szentlélek szükségességét alig veszik figyelembe, ott lelki sivárságot, sötétséget, süllyedést és halált láthatunk. Ahol értéktelen dolgok köthetik le a figyelmet, ott hiányzik az isteni erő. Az az erő, amely szükséges a gyülekezet növekedéséhez és fejlődéséhez, hozza az összes többi áldást is, és az Úr felmérhetetlen bőségben kínálja ezt fel mindnyájunknak.

Ha tehát a Szentlélek az erő közvetítője, akkor miért nem éhezünk és szomjúhozunk a Lélek adományát? Miért nem beszélünk erről, és miért nem tesszük imáink és prédikációink tárgyává? Az Úr készségesebben adja Szentlelkét azoknak, akik neki szolgálnak, mint ahogy a szülők adják gyermekeiknek ajándékaikat. Krisztus minden munkása naponta könyörögjön Istenhez a Lélek keresztségéért. A keresztény munkások

gyűljenek össze csoportokban; kérjenek segítséget és mennyei bölcseséget a helyes tervezésre és kivitelezésre egyaránt. Különösen azt kérik Istentől, hogy választott követeit részesítse a lelki munkában a Szentlélek csodálatos keresztségében. A Lélek megnyilvánuló ereje a hívők életében hatalmasan támogatná az igazság hirdetését, ahogy azt a világ minden tisztelete és dicsősége együttvéve sem adhatja meg. – *Apostolok története*, 49–50. old.

Csütörtök – február 23.: Szentlélek és a helyes ítélőképesség

Nagy munka vár ránk. A világot nem a nyelvek adománya vagy a csodatettek térítik meg, hanem ha a megfeszített Krisztust prédikáljuk. Engedjünk teret a Szentlélek munkájának. Isten eszközöket adott a kezünkbe, nekünk pedig mindegyiket fel kell használnunk, hogy az Úr akaratát cselekedjük, és az Ő útján járjunk. Mint hívőknek, kiváltságunk, hogy részt vegyünk a korszerű igazság terjesztésében. Amennyire csak tehetjük, használjunk fel minden eszközt és lehetőséget, hogy az igazságot újabb helyekre eljuttassuk. Templomokat kell építenünk, hogy Isten népét befogadjuk. Álljanak a helyükön, mint világító központok a világ sötétségének közepette. Ezt a munkát várja el tőlünk az Úr. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 424. old.

Lelkem aggódik, mert tudom, mi vár ránk. Minden elképzelhető csalás, téveszme környékezi a lelkeket, akik nem állnak Istennel naponkénti, szoros összeköttetésben. Művünkben ne foglalkozzunk mellékes szempontokkal, nézetekkel, amíg meg nem vizsgáltuk, amíg meg nem győződünk, hogy milyen forrásból erednek. Sátán angyalai fortélyosak, bölcsék a rosszra, olyan eszméket termelnek, melyeket sokan nagy világoságnak tartanak, új és csodálatos dolgokként hirdetnek. Tartalmaznak ugyan valamennyi igazságot, ám emberi elgondolásokkal veigyítve, ennek következtében hittételek helyett emberek rendeleteit tanítják. Itt az ideje, hogy komolyan vigyázzunk és imádkozzunk. Egyes dolgok jóknak tűnnek, ám gondos mérlegelést, sok imát igényelnek, mert az ellenség tetszetős tervei a lelkeket az igazság útjának közelében fekvő ösvényekre vezethetik, amelyek szinte alig különböztethe-

tők meg a szent életre, a mennybe vezető úttól. Testvéreim, óva intelek benneteket: járjatok az egyenes úton! – *Bizonyágtételek a prédikátoroknak*, 229. old.

Péntek – február 24.: További tanulmányozásra

A nagy küzdelem, „A gonosz lelkek munkája” című fejezet.